

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.2436/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.2210

Ședința publică de la 01.07.2013

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE - OVIDIU SPÎNU

GREFIER - CLARA APACHIȚEI

Pe rol este pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul David Nicolae, având ca obiect „constatare calitate de lucrător/colaborator al securității”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică de la 17.06.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru a da posibilitate pârâtului să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 25.06.2013 și apoi la data de 01.07.2013.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 29.03.2013 sub numărul de dosar 2436/2/2013 reclamanta Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul David Nicolae solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului, născut la data de 25.07.1934, în Brăila, județul Brăila, fiul lui Gheorghe și Marioara, domiciliat în municipiul București, strada [REDACTED] Sector 2.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin cererea nr. P 1591/08/20.05.2008 adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTED] s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității/pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul 1105865 solicitat în temeiul legii de către domnul [REDACTED] pârâtul figurează în voi. 1 la fila 56.

De asemenea, prin cererile P1385/09/14.05.2009 și P 1812/10/20.09.2010, domnul [REDACTED] respectiv domnul [REDACTED] au solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarelor la care petenții au avut acces.

Astfel, în dosarul 153657 solicitat în temeiul legii de domnul [REDACTED] pârâtul figurează în vol. 5, f. 64, 142, 213 și 215, iar în dosarul I 258521, solicitat de domnul [REDACTED] pârâtul figurează la filele 16, 18, 20, 44, 46, 53.

Aceeași situație și pentru cererea nr. P 6279/10/31.05.2011, prin care doamna [REDACTAT] a solicitat reclamantei verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului I 259588, dosar în care pârâțul figurează în voi. 2, f. 1, 3, 183, 184, 186 și 188. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2547/05.11.2012, precum și al înscrisurilor atașate cererii de chemare în judecată „pârâțul David Nicolae, având gradul de locotenent colonel și funcția de Șef Serviciu 3 din cadrul Direcției III a participat activ la supravegherea informativă a dr. V.I, semnalat că se solidarizase cu acțiunile de protest ale lui Paul Goma, făcând și unele afirmații tendențioase referitoare la drepturile omului din țara noastră. În acest context, pârâțul a dispus ca respectivei persoane să nu i se permită accesul în Ambasada Franței din București, al cărei vizitator fusese semnalat.

Motivul acestei interdicții este unul politic, anume acela că urmăritul, luând legătura, cu prilejul vizitelor anterioare, cu consulul francez, ar fi afirmat că „securitatea i-a bătut copilul”. Cu aceeași ocazie a predat aceluiași consul o scrisoare adresată lui Paul Goma. O situație similară se regăsește și în dosarul de urmărire informativă nr. I 259588, deschis de securitate asupra scriitorului [REDACTAT] care, încă din martie 1982 își depusese carnetul de partid, însoțit de un memoriu cu conținut tendențios. Evident, atitudinea disidentă a scriitorului a avut ecouri în străinătate, în special prin emisiunile postului de radio „Europa Liberă”. De aceea prin adrese succesive, începând cu luna aprilie 1985 și până în iulie a aceluiași an, col. [REDACTAT] dispune măsuri „pentru prevenirea intrării în contact” a domnului [REDACTAT] cu o serie de jurnaliști străini care ne vizitau țara. A arătat încă o dată că această izolare impusă urmăritului are rațiuni politice, așa cum am arătat anterior, și cum reiese din chiar conținutul adreselor respective anume interdicția impusă așa numitelor „elemente ostile” de a intra în contact cu reprezentanți ai presei străine.

Reclamanta a arătat că îndeplinesc, de asemenea, condițiile impuse de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator și activitatea desfășurată de pârâț în cadrul urmăririi informative a numitului A.A. în acest Caz, col. DAVID, în calitate de Șef al Serviciului 310 din cadrul Securității Municipiului București, aprobă luarea în lucru prin dosar de urmărire, sub motivul că respectiva persoană se deplasa în des în Franța, fiind membru al Asociației <Amicii lui Panait Istrati>, fiind prieten cu președintele acestei asociații, cetățean străin și cunoscut drept francmason.

Toate aceste elemente, au dus la concluzia că cetățeanul român A.A. ar fi, la rândul său francmason. Acțiunea de urmărire desfășurată pe parcursul a aproape un an dovedind că respectivul nu este mason. Motivul real, evident politic, al demarării acțiunii respective este acela că urmăritul avea legături cu cetățeni străini. Iar din perspectiva regimului comunist, întreținerea de legături neoficiale, în special cu cetățenii statelor capitaliste, reprezenta o atitudine ostilă, deoarece prin aceste contacte exista riscul spargerii barierelor informaționale impuse de partid. În cadrul urmăririi informative declanșate la data de 10.05.1988, col. David aprobă recrutarea de noi surse din anturajul urmăritului, introducerea mijloacelor de interceptare a convorbirilor, controlul discuțiilor atunci când cetățeanul francez vine în țară, precum și interceptarea corespondenței interne și externe. La șase luni de la propunerea respectivelor măsuri, pârâțul, analizând materialele rezultate sub controlul interceptării discuțiilor din mediul ambiantal a rezultat că „a comentat tendențios, uneori cu nuanțe ostile, realitățile social politice din țara noastră”, relatând că ar fi fost-

forțat „să devină agentul securității”. De asemenea, deși din interceptarea corespondenței, în special a scrisorilor trimise președintelui Asociației <Amicii lui Panai Istrati>, pârâtul constată că „nu rezultă activități concrete pe linia <OCULTA>” (n.n. - francmasonerie), acesta fiind pretextul deschiderii dosarului, totuși nu numai că nu dispune încetarea urmării, ci, propune noi măsuri prin care se îngrădesc drepturi și libertăți: „dirijarea sursei <ZENO>”, extinderea verificărilor asupra legăturilor acestuia, precum și contactarea urmăritului „în scopul influențării sale pozitive, a exploatării informative cu privire la deplasările efectuate în străinătate și tatonării poziției sale actuale”.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta conchide că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme.

Astfel, în speța dată, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin deschiderea și citirea corespondenței acestuia, precum și prin interceptarea convorbirilor. Prin aceleași măsuri s-a îngrădit și dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice.

În concluzie, reclamanta opiniază că activitățile desfășurate de către pârâtul DAVID Nicolae, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

> dreptul la viață privată - art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

> dreptul la inviolabilitatea domiciliului, dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice - art. 32 și art. 33 din Constituția României din 1965;

Pentru argumentele prezentate anterior, considerăm că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâtul David Nicolae a avut Gradele de locotenent colonel (1977), colonel (1985, 1988, 1989) și funcțiile de șef al Serviciului 3 din cadrul Direcției III (1977, 1985), respectiv șef al Serviciului 310 din cadrul Securității Municipiului București.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor art: 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, reclamanta a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul David Nicolae.

În dovedirea acțiunii, înțelegem să folosim următoarele probe:

1. Nota de Constatare nr. DI/1/2547/05.11.2012, aprobată de Colegiul CNSAS.
2. Dosarul 1105865 (cotă C.N.S.A.S), voi. 1, f. 56;
3. Dosarul 1153657(cotă C.N.S.A.S), voi, 5, f. 64,142,213, 215;
4. Dosarul I 258521(cotă C.N.S.A.S), 16,18, 20,44,46,53;
5. Dosarul I 259588 (cotă C.N.S.A.S), voi. 2, f. 1,3,183,184,186,188;
6. Cererea nr. P 1591/08/20.05.2008, adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTED]
7. Cererea nr. P 1385/09/14.05.2009, adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTED]
8. Cererea nr. P 1812/10/20.09.2010, adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTED]
9. Cererea nr. P 6279/10/31.05.2011, adresată C.N.S.A.S. de doamna [REDACTED]
10. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

În dovedirea cererii reclamantul a solicitat ,iar instanța a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Pârâtul legal citat nu s-a prezentat în fața instanței și nu a depus întâmpinare.

Analizând probele administrate în cauză instanța reține că cererea reclamantului este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Analizând fondul cauzei curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc,

că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Ca urmare a acestor verificări, reclamantul a întocmit nota de constatare indicată, în temeiul căreia a sesizat instanța cu prezenta acțiune, depunând la dosar înscrisurile identificate în arhiva ce a aparținut fostei Securități, referitoare la pârât.

Dispozițiile art.2 lit.a din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *lucrător al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.”*

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei curtea reține c prin cererea nr. P 1591/08/20.05.2008 adresată C.N.S.A.S. de domnul ██████ s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității/pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul 1105865 solicitat în temeiul legii de către domnul [redacted] pârâțul figurează în voi. 1 la fila 56.

De asemenea, prin cererile P1385/09/14.05.2009 și P 1812/10/20.09.2010, domnul [redacted] respectiv domnul [redacted] au solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarelor la care petenții au avut acces.

Astfel, în dosarul 153657 solicitat în temeiul legii de domnul [redacted] pârâțul figurează în vol . 5, f. 64, 142, 213 și 215, iar în dosarul I 258521, solicitat de domnul [redacted] pârâțul figurează la filele 16, 18, 20, 44, 46, 53.

Aceeași situație și pentru cererea nr. P 6279/10/31.05.2011, prin care doamna [redacted] a solicitat reclamantei verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului I 259588, dosar în care pârâțul figurează în voi. 2, f. 1, 3, 183, 184, 186 și 188. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Din analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1 Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâțul David Nicolae a avut Gradele de locotenent colonel (1977), colonel (1985, 1988, 1989) și funcțiile de șef al Serviciului 3 din cadrul Direcției III (1977, 1985), respectiv șef al Serviciului 310 din cadrul Securității Municipiului București.

2 În calitatea menționată la punctul 1 pârâțul să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei toate măsurile întreprinse de către pârâț au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2547/05.11.2012, precum și al înscrisurilor atașate cererii de chemare în judecată ,pârâțul David Nicolae, având gradul de locotenent colonel și funcția de Șef Serviciu 3 din cadrul Direcției III a participat activ la supravegherea informativă a dr. V.I, semnalat că se solidarizase cu acțiunile de protest ale lui Paul Goma, făcând și unele afirmații tendențioase referitoare la drepturile omului din țara noastră. În acest context, pârâțul a dispus ca respectivei persoane să nu i se permită accesul în Ambasada Franței din București, al cărei vizitator fusese semnalat.

Motivul acestei interdicții a avut un caracter politic, anume acela că urmăritul, luând legătura, cu prilejul vizitelor anterioare, cu consulul francez, ar fi afirmat că „securitatea i-a bătut copilul”.

Cu aceeași ocazie a predat aceluiași consul o scrisoare adresată lui Paul Goma.

O situație similară se regăsește și în dosarul de urmărire informativă nr. I 259588, deschis de securitate asupra scriitorului [redacted] care, încă din martie 1982 își depusese carnetul de partid, însoțit de un memoriu cu conținut tendențios.

Evident, atitudinea disidentă a scriitorului a avut ecouri în străinătate, în special prin emisiunile postului de radio „Europa Liberă”. De aceea prin adrese succesive, începând cu luna aprilie 1985 și până în iulie a aceluiași an, pârâtul din prezenta cauză a dispus luarea de măsuri „pentru prevenirea intrării în contact” a domnului [redacted] cu o serie de jurnaliști străini care vizitau România.

Curtea reține că luarea de măsuri „pentru prevenirea intrării în contact” a domnului [redacted] cu o serie de jurnaliști străini care vizitau România a avut la bază rațiuni de ordin politic reprezentând o interdicția impusă așa numitelor „elemente ostile” de a intra în contact cu reprezentanți ai presei străine.

În prezenta cauză îndeplinesc condițiile impuse de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator și activitatea desfășurată de pârât în cadrul urmăririi informative a numitului A.A., în acest pârâtul, în calitate de Șef al Serviciului 310 din cadrul Securității Municipiului București, a aprobat aprobă luarea în lucru prin dosar de urmărire, sub motivul că respectiva persoană se deplasa în des în Franța, fiind membru al Asociației <Amicii lui Panait Istrati>, fiind prieten cu președintele acestei asociații, cetățean străin și cunoscut drept francmason.

Toate aceste elemente, au dus la concluzia că cetățeanul român A.A. ar fi, la rândul său francmason. Acțiunea de urmărire desfășurată pe parcursul a aproape un an dovedind că respectivul nu este mason.

Motivul real, evident politic, al demarării acțiunii respective este acela că urmăritul avea legături cu cetățeni străini. Iar din perspectiva regimului comunist, întreținerea de legături neoficiale, în special cu cetățenii statelor capitaliste, reprezenta o atitudine ostilă, deoarece prin aceste contacte exista riscul spargerii barierelor informaționale impuse de partid.

În cadrul urmăririi informative declanșate la data de 10.05.1988, pârâtul a aprobat recrutarea de noi surse din anturajul urmăritului, introducerea mijloacelor de interceptare a convorbirilor, controlul discuțiilor atunci când cetățeanul francez vine în țară, precum și interceptarea corespondenței interne și externe.

La șase luni de la propunerea respectivelor măsuri, pârâtul, analizând materialele rezultate sub controlul interceptării discuțiilor din mediul ambiental a rezultat că „a comentat tendențios, uneori cu nuanțe ostile, realitățile social politice din țara noastră”, relatând că ar fi fost-forțat „să devină agentul securității”.

De asemenea, deși din interceptarea corespondenței, în special a scrisorilor trimise președintelui Asociației <Amicii lui Panai Istrati>, pârâtul constată că „nu rezultă activități concrete pe linia <OCULTA>” (n.n. - francmasonerie), acesta fiind pretextul deschiderii dosarului, totuși nu numai că nu dispune încetarea urmăririi, ci, propune noi măsuri prin care se îngădesc drepturi și libertăți: „dirijarea sursei <ZENO>”, extinderea verificărilor asupra legăturilor acestuia, precum și contactarea urmăritului „în scopul influențării sale pozitive, a exploatării informative cu privire la deplasările efectuate în străinătate și tatonării poziției sale actuale”.

Astfel, din conținutul înscrisurii depuse la dosarul cauzei rezultă cu puterea evidenței implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără

cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Curtea reține că definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

În prezenta cauză îngredirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin deschiderea și citirea corespondenței acestuia, precum și prin interceptarea convorbirilor. Prin aceleași măsuri s-a îngredit și dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice.

Așadar, curtea reține că activitățile desfășurate de către pârâtul, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngredit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

>dreptul la viață privată - art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

>dreptul la inviolabilitatea domiciliului, dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice - art. 32 și art. 33 din Constituția României din 1965;

Pentru aceste motive curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului David Nicolae .

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sect.3, în contradictoriu cu pârâtul David Nicolae, cu domiciliul în București, str. _____, sect.2.

Constată calitatea de lucrător al Securității, în privința pârâtului David Nicolae.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 01.07.2013, în ședința publică.

PREȘEDINTE
OVIDIU SPÎNU

GREFIER
CLARA APACHIȚEI

